

תלמודו בידו

דף לז עמוד א

**א] אלו דברים אסרו חכמים לעשותם בשבת וביום טוב
אף שיש בהם מצוה ממש, ומדוע ?**

**ב] אותו ואת בנו שנפלו ביום טוב לבור, האם יש עצה
להעלות את שניהם ?**

**ג] לרב יוסף, מיהו התנא ששנה "אין בין שבת ליום
טוב אלא אוכל נפש בלבד" ?**

**ד] לרב פפא, מיהו התנא ששנה "אין בין שבת ליום
טוב אלא אוכל נפש בלבד" ?**

**א] 1. להקדיש הקדשות. 2. להחרים לבדק הבית [האומר בהמה זו חרם].
3. להעריך [האומר ערכך עלי, נותן לבדק הבית כפי המין והגיל של הנערך].
לפי שדומים למקח. ואסור משום "ממצוא חפצך", או מחשש שיכתוב שטר.
4. אין מפרישים תרומה ומעשר מפירות, כשיכול היה להפריש מבעוד יום. שנראה כמתקן.
ואפילו אם נותנם לכהן בו ביום, ונראה שעושה כן לשמחת יום טוב של הכהן.
- אך עיסה שנילושה ביום טוב, מותר להפריש ממנה חלה ביום טוב, וליתנה לכהן.**

**ב] ר' אליעזר: מעלה אחד ושוחטו, ויתן לשני את מזונותיו בתוך הבור.
ר' יהושע: מעלה את הראשון על מנת לשוחטו, ואינו שוחטו בתואנה שהנמצא
בבור משובח יותר. ומעלה את השני, ושוחט איזה שירצה.**

**ג] ר' אליעזר. אבל לר' יהושע, מותר ביום טוב להוריד פירות דרך פתח שבגג כדי
להצילם מן הגשם. שטרחה ביום טוב מותרת במקום הפסד ממון, אבל בשבת אסור.**

**ד] בית שמאי. שהם אוסרים להוציא ביום טוב שלא לצורך אוכל נפש. ואף טלטול שלא
לצורך אוכל נפש אסור, ואפילו במקום הפסד, כגון להוריד פירות מן הגג.
אבל לבית הלל מותר להוריד פירות מהגג ביום טוב כדי להצילם מן הגשם.
שהואיל והוצאה הותרה ביום טוב שלא לצורך אוכל נפש, לא אסרו טלטול
מוקצה [שהוא גזירה משום הוצאה] אלא משום טירחה, ובמקום הפסד הקילו.**